

Het probleem van loslopende en verwilderde katten in Nederland. Een hardnekkig taboe.

Gevangen muizen melden op internet

Van onze redactie groen

AMSTERDAM - Muizen, mollen, vogels en soms zelfs ratten. Huiskatten brengen niet zelden een prooi mee naar binnen. Om in kaart te brengen waar welke muizen gevangen worden, roept de Zoogdiervereniging kattenbezitters op de vangsten van hun huisdier door te geven via internet.

De vereniging wil een atlas samenstellen met een overzicht van de verspreiding van zoogdieren in Nederland. Maar niet van elke diersoort is bekend waar hij voorkomt. Daarom is de vereniging eind 2008 gestart met de site www.zoogdiertlas.nl, waar mensen hun waarnemingen van zoogdieren kunnen doorgeven. „Over de verspreiding van de muis hadden we nog weinig gegevens. Daarom vragen we mensen om een foto te maken van de muizen die hun kat heeft gevangen en die via de website aan ons door te geven”, zegt Neeltje Huijzen, coördinator van de Zoogdiertlas. Aan de hand van de foto kan dan vastgesteld worden om welke muizensoort het gaat.

Op de site is te zien dat al veel mensen aan de oproep gehoor hebben gegeven. Vanuit het hele land zijn waarnemingen gemeld. „We krijgen erg leuke reacties”, aldus Huijzen. „Op de meeste foto’s kunnen we goed zien om wat voor muis het gaat”.

De Zoogdiertlas is ook benieuwd naar waarnemingen van andere zoogdieren, zoals mollen en hazen.

Trouw 21 juli 2010

VERMIST

DROPPIE

Sinds 12 mei rond 8 uur 's morgens is Droppie spoorloos verdwenen, waarschijnlijk in de omgeving van de Padenbuurt in de Goudse wijk Bloemendaal.

Hij is altijd erg nieuwsgierig en kruipt overal in. Bovendien reageert hij erg goed op zijn naam.

Zou u alstublieft in uw schuur/garage/auto en in de omgeving willen kijken of u hem ziet?

06-456789012

Adviespraktijk voor Vogels
Drs. Jan Hooimeijer, Vogeldierenarts(em), Papegaaientherapie.
Schoolstraat 7 A 7941 CA Meppel
Tel; 0522-259455 E-mail; info@vogeladvies.nl

De loslopende en verwilderde kat in Nederland. Een hardnekkig en bizar taboe. www.adviespraktijkvoorvogels.nl

Inleiding

De kat wordt ook in Nederland als gezelschapsdier door heel veel mensen gehouden en hoog gewaardeerd. Tegelijkertijd is de kat ook in Nederland een bron van (sociale) problemen en irritatie. Het woonplezier en het leefplezier van veel mensen is zelfs in het geding vanwege de overlast en de schade die het gevolg zijn van de loslopende katten. De problematiek is niet bespreekbaar met het grote merendeel van de katteneigenaren.

Opmerkelijk is dat de problematiek ook nauwelijks bespreekbaar is met een organisatie zoals de Dierenbescherming. Nergens wordt aangegeven dat het los laten lopen van de kat wordt afgekeurd en katteneigenaren hoeven zich niet schuldig te voelen.

Zelfs voor natuurbeschermingsorganisatie zoals De Vogelbescherming ligt de problematiek blijkbaar heel gevoelig, want bij het benoemen van bedreigingen voor vogels wordt de loslopende, al dan niet verwilderde kat, zelden genoemd als een probleem.

Als de problematiek wordt aangekaart bij de overheid en rechtstreeks bij de politie, dan blijkt dat ook deze veel moeite hebben om de problematiek serieus te nemen. Als katteneigenaren worden aangesproken op de verantwoordelijkheid zijn de reacties bijna altijd voorspelbaar negatief.

Kijkend naar de problematiek en de manier waarop de instanties en belanghebbenden de problematiek niet serieus nemen en zelfs op allerlei manier omzeilen, maakt dat de problematiek als een sociaal en maatschappelijk taboe kan worden beschouwd.

Zoals bij elk taboe is de consequentie dat de direct betrokkenen daarvan de dupe zijn.

De kat

De kat is een gedomesticeerd huisdier zoals honden, paarden, koeien en schapen. Gedomesticeerde huisdieren zijn het resultaat van duizenden jaren fokken in gevangenschap. Gedomesticeerde huisdieren werden gehouden ten dienste van de mens. Er werd op specifieke eigenschappen gefokt waar de mens belang bij heeft. Gedomesticeerde dieren zijn dan ook geen wilde dieren en komen niet in de natuur voor. Bij wilde dieren wordt er gesproken over soorten, terwijl het bij gedomesticeerde dieren gaat om rassen. Zo zijn er hondenrassen, kattenrassen, schapenrassen met elk andere eigenschappen waar de mens belang bij heeft. De talloze hondenrassen laten zien hoe ver de domesticatie kan gaan. Als we kijken naar een teckel, een labrador of een Afghaanse windhond dan zien we hoe de gewenste eigenschappen tussen de verschillende rassen kunnen variëren. Inmiddels worden de meeste dieren, in tegenstelling tot vroeger, gehouden als gezelschapsdieren.

De kat is een van de oudste gedomesticeerde huisdieren. De oudste vondsten dateren van 9500 jaar terug op het eiland Cyprus. Katten werden vanuit Cyprus meegenomen naar het vasteland en zijn verspreid in Azië en uiteindelijk ook naar Europa. Katten hebben in de Germaanse mythologie een rol gespeeld en stonden ook in het oude Egypte in hoog aanzien. Als muizenvanger was de kat belangrijk bij het beschermen van opgeslagen graan.

Katten zijn roofdieren met een gevarieerde voedselkeuze. Behalve muizen en vogels eten ze alles wat ze tegen komen zoals vis, insecten, kikkers, jonge slangen enz. In de natuur zijn het voedselconcurrenten van roofvogels, vossen, marters, de bunzing, de hermelijn, de wezel en de Europese wilde kat.

De Europese wilde kat is nooit gedomesticeerd geweest en de gedomesticeerde kat is niet afkomstig van de Europese wilde kat.

- De kat als gezelschapsdier heeft een eigenaar, heeft een naam en is afhankelijk van de verzorging door de mens om te overleven. De eigenaar heeft een zorgplicht en is verantwoordelijk voor de gezondheid en het welzijn van het dier. De eigenaar is aansprakelijk voor de overlast en schade die door de kat wordt veroorzaakt.
- De zwervkat is een kat die in gevangenschap is geboren en een eigenaar heeft gehad, maar inmiddels grotendeels zelfstandig kan overleven. Zwervkatten leven meestal in de directe omgeving van de mens en zijn meer of minder afhankelijk van de mens om te overleven. Zwervkatten zijn meer of minder door de mens benaderbaar.
- De verwilderde kat is in het wild geboren en kan zich daar zelfstandig redden. De verwilderde kat is niet meer afhankelijk van de mens om te overleven en is niet meer door de mens benaderbaar.

Overlast en schade door loslopende en verwilderde katten

De Dierenbescherming is in Nederland een toonaangevende organisatie. Op de website van de Dierenbescherming is te vinden: 'In Nederland leven zo'n 3-4 miljoen katten. Van alle kattenbezitters heeft 67% één kat en 33% heeft meerdere katten. Jaarlijks komen er ruim 45.000 zwerv- en afstandskatten in asielen terecht'.

De Dierenbescherming geeft aan dat er vier soorten overlast zijn, veroorzaakt door verwilderde/loslopende katten.

1. Overlast door het geluid van krolse en vechtende katten tijdens nachtelijke uren.
 2. Overlast door stank door het sproeien van katers
 3. Overlast door het kapot maken van vuilniszakken en daardoor het creëren van rommel.
 4. Verspreiding van ziektes voor de mens
- Duidelijk is dat de ernstige overlast, veroorzaakt door verwilderde/loslopende katten en de risico's voor de kat door de Dierenbescherming tot op heden niet echt serieus genomen worden. Katten moeten worden beschouwd als gedomesticeerde dieren die door de mens zijn 'gecreëerd'. Katten zijn daarmee geen wilde dieren en geen natuurlijk onderdeel van de wilde fauna in Nederland.
 - De mens is verantwoordelijk voor het welzijn en voor het gedrag van gedomesticeerde huisdieren.
 - Het is opmerkelijk dat er in de samenleving en bij 'de Dierenbescherming' blijkbaar verschillende normen worden gehanteerd als het gaat om dieren. Katten blijken als gedomesticeerd huisdier een merkwaardige uitzonderingspositie in te nemen.
 - In Nederland worden volgens de informatie van 'De Dierenbescherming' 2,7 miljoen katten als huisdier gehouden. In Rotterdam wordt uitgegaan van 100.000 verwilderde katten. (pers. mededeling Dierenbescherming)

Als een schatting wordt gemaakt kan het totaal aantal verwilderde katten in Nederland, uitgaande van dit gegeven, uitkomen op 1 miljoen dieren. Conclusie is dat er totaal meer dan 3,5 miljoen katten in Nederland zijn.

Het is bekend dat een groot aantal katten als verkeersslachtoffer aan het einde komt, omdat eigenaren van katten de dieren los laten lopen. Eigenaren van katten en de Dierenbescherming lijken deze doodsoorzaak te accepteren als een normale doodsoorzaak van de kat als gedomesticeerd huisdier. Eigenaren van katten schamen zich er niet voor dat de kat is verdwenen of doodgereden. Men vindt het jammer en verdrietig, maar blijkbaar meer vanuit een egoïstisch standpunt dan vanuit medeleven met de kat. Dezelfde eigenaar neemt vervolgens weer een ander kat en laat die weer in dezelfde risicovolle situatie terecht komen. Er worden geen maatregelen genomen om de eerdere ellende te voorkomen.

Het is bekend dat katten elkaar door onderlinge vechtpartijen flink kunnen verwonden en dat wondinfecties en abscessen een belangrijke reden zijn dat katten bij dierenartsen worden aangeboden. Eigenaren van katten en de Dierenbescherming nemen geen initiatieven om dergelijke vechtpartijen te voorkomen. Het probleem van de kat lijkt te worden geaccepteerd. Vechtende en krolse katten bezorgen 's nachts ernstig overlast voor omwonenden. Het kattengejammer veroorzaakt slapeloze nachten en veroorzaakt bij kinderen paniek. Er zijn kinderen die denken dat er buiten een baby wordt mishandeld enz. Het is voor eigenaren van katten geen reden om maatregelen te nemen om deze overlast te voorkomen.

Loslopende katten bezorgen overlast door de beruchte kattenpoep in de tuin of het ruïneren van de jonge aanplant. Opmerkelijk is dat er door katteneigenaren vervolgens

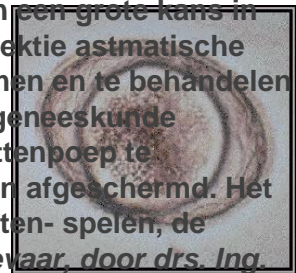
allerlei adviezen worden gegeven aan mensen die geen kat hebben om de overlast te beperken. Dezelfde eigenaren nemen geen maatregelen om de overlast te beperken en onttrekken zich aan de eigen verantwoordelijkheid.

Er wordt voortdurend door eigenaren van katten en door de Dierenbescherming aan voorbij gegaan dat ontlasting van katten een ernstig ziektebeeld kan veroorzaken bij de mens. Het gaat daarbij met name om Toxoplasmosis, waarbij vooral zwangere vrouwen, baby's en jonge kinderen een risico lopen. Blindheid en hersenbeschadigingen zijn serieuze problemen die het gevolg kunnen zijn van deze zoonosis. Deze zoonosis is het rechtstreeks gevolg van een gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel bij katteneigenaren. Het is bekend dat kinderen via de zandbak in contact kunnen komen met de ontlasting van katten. Het is opmerkelijk dat ouders met kleine kinderen verplicht zijn om een speciale constructie te maken om te voorkomen dat de kat van de burens in de zandbak kan komen. Maatschappelijk en sociaal de omgedraaide wereld, omdat het de verantwoordelijkheid van de eigenaar van de kat is om te voorkomen dat de kat in de zandbak van de burens ontlasting deponeert.

Het is een bekend gegeven dat de ontlasting van katten besmet kan zijn met eieren van de kattenspoelworm (Toxocara cati). Vooral kinderen hebben een grote kans in contact te komen met Toxocara eieren en juist bij hen kan een infectie astmatische verschijnselen versterken. Maatregelen om de infectie te voorkomen en te behandelen zijn dus van groot belang voor mens en dier. In de vanuit de diergeneeskunde gegeven adviezen wordt aangegeven dat het verstandig is om kattenpoep te verwijderen uit de tuin of de zandbak. Zandbakken moeten worden afgeschermd. Het advies is om de nagels van kinderen kort te houden en na het buiten-spelen, de handen goed te laten wassen. (Uit: Toxocara, een sluimerend gevaar, door drs. Ing. J.P.A.M. van den Bergh e.a. in Janssen-Cilag Veterinair supplement maart/april 2000)

Het is daarbij merkwaardig dat niet wordt aangegeven dat het de verantwoordelijkheid van katteneigenaren is om te voorkomen dat de kat deze infectie in de omgeving kan verspreiden.

Katten bezorgen ernstige overlast bij mensen die vogels hebben als gezelschapsvogel of in buitenvolières. Katten bezorgen ernstig overlast bij postduivenliefhebbers. Het is geen uitzondering dat katten de rechtstreekse doodsoorzaak zijn van deze als huisdier gehouden vogels. Dat een vogelliefhebber moet investeren in kostbare installaties om daarmee katten bij de volières te weren is feitelijk merkwaardig en de wereld op zijn kop. Het is de primaire verantwoordelijkheid van de eigenaar van de kat om problemen en overlast bij derden te voorkomen. Gezelschapsvogels kunnen niet zonder toezicht in de eigen tuin worden gelaten vanwege de katten van de burens. Vogelliefhebbers, duivenliefhebbers hebben voortdurend hinder en overlast van katten met het risico van sterfte bij de eigen dieren. Behalve dat de kat als doodsoorzaak kan fungeren, veroorzaken katten overlast waardoor het welzijn van vogels ernstig wordt geschaad. Ondergetekende heeft er als vogeldierenarts voortdurend mee te maken dat vogels de dupe zijn van het gedrag en de mentaliteit van eigenaren van katten. Een merkwaardig gegeven daarbij is, dat als een katteneigenaar ook een huisvogel heeft, deze vogel niet los kan/mag zijn vanwege de kat en daardoor veroordeeld is tot een bestaan in een (te kleine)kooi. De rechten en het welzijn van de vogel zijn dan als vanzelfsprekend ondergeschikt aan de privileges van de kat. Het is bekend dat katten een doodsoorzaak zijn van gehouden vogels zonder dat de vogeleigenaar kan traceren wie de eigenaar van de kat is. Dat eigenaren van katten verantwoordelijk zijn voor de dood

van een ander huisdier wordt voortdurend genegeerd. Ondergetekende weet van een voorbeeld waarbij een kat via het raam naar binnen is gegaan en de hamster van het buurmeisje heeft opgegeten.

Hoe moet het worden geïnterpreteerd als de eigenaar van een kat geen maatregelen neemt om een dergelijk drama te voorkomen?

Het is bekend dat katten veelvuldig slachtoffer zijn in het verkeer. Katten kunnen daarbij voor levensgevaarlijke situaties zorgen als weggebruikers een ongeval proberen te voorkomen en daarbij zichzelf en/of andere weggebruikers in gevaar brengen. Ook kan er aanzienlijke materiële schade optreden. Katten kunnen oorzaak zijn van ernstige ongelukken waarbij mensen verwondingen oplopen, in het ziekenhuis terecht komen, invalide raken of zelfs dodelijk verongelukken. Verder kan er sprake zijn van blijvende psychische schade door het trauma van een ongeval. Veelal is de eigenaar van de betreffende kat niet te achterhalen en onttrekt zich daardoor aan de verantwoordelijkheden die gekoppeld zijn aan de schade die door het huisdier is veroorzaakt. Sociaal en maatschappelijk lijkt het niet acceptabel dat eigenaren van katten geen maatregelen nemen om dergelijke risico's te voorkomen.

Als een kat wordt aangereden of als zodanig wordt gevonden wordt er vanuit gegaan dat de dader of de vinder maatregelen neemt en er voor zorg draagt dat de kat voor onderzoek, behandeling en opvang bij een dierenarts komt. Voorbijgangers worden daarmee opgezadeld met een probleem en zijn (moreel) verplicht om tijd, energie en geld te spenderen aan de kat van een onbekende eigenaar die de kat bewust heeft buiten gezet in de wetenschap dat de kat kan worden aan- of doodgereden.

De dierenarts wordt geconfronteerd met een spoedgeval wat zich op elk willekeurig tijdstip kan aandienen en waarvoor tijd, middelen en voorzieningen beschikbaar gesteld moeten worden. Het kan ook zijn dat de dierenarts wordt opgeroepen om een aangereden kat op te halen. Mocht de eigenaar van de kat niet te achterhalen zijn, dan draaien derden op voor de problemen en kosten die het gevolg zijn van het feit dat de eigenaar van de kat het huisdier aan zijn/haar lot heeft overgelaten. Een deel van de katten komt vervolgens in een asiel terecht, waarbij de kosten die daarvoor gemaakt worden niet verhaald (kunnen) worden op de feitelijke eigenaar van de kat.

Het is bekend dat katten zich vergrijpen aan dieren in de natuur. Het kan daarbij gaan om het nestje met jonge heggemussen of braamsluipers in de struiken of om de jonge koolmeesjes die net zijn uitgevlogen. Ook in beschermde natuurgebieden waar het voor iedereen verboden is om de flora of fauna te beschadigen en zeker om beschermde diersoorten te verstoren, laat staan te doden, mogen katten zich van eigenaren en van de Dierenbescherming ongestoord uitleven. In het voorjaar zien we katten door de weilanden zwerven op zoek naar jonge kieviten, grutto's, tureluurs, muizen enz. Voor de Nederlandse weidevogels worden allerlei beschermende maatregelen genomen door de overheid, door natuurbeschermingsorganisaties en door individuele natuurliefhebbers. Hetzelfde geldt voor muizen, andere (zoog)dieren en reptielen die bij wet zijn beschermd en waarvoor maatregelen worden genomen om deze te behouden. Hoe is het mogelijk dat dieren die zelfs in het voortbestaan worden bedreigd niet door een organisatie als 'de Dierenbescherming' in bescherming worden genomen. De bekende korenwolf in Limburg is een voorbeeld van een bedreigde diersoort in Nederland,

waarbij er vanuit gegaan mag worden dat katten mede een bedreiging vormen voor het voortbestaan.

Het is opmerkelijk dat katten zich mogen vergrijpen aan beschermde dieren zonder dat eigenaren daar voor worden aangesproken. De eigenaar is wettelijk verantwoordelijk voor de schade die de kat toebrengt aan de natuur. De eigenaar is in overtreding als de kat een beschermde diersoort verstoort, verwond en/of doodmaakt.

De opmerking van katteneigenaren dat het tot het normale gedrag van een kat behoort om wel eens een vogeltje te pakken, geeft pijnlijk aan dat de consequentie daarvan niet serieus genomen wordt. Het gegeven dat er 2,7 miljoen huiskatten en honderdduizenden verwilderde katten in Nederland zijn, plaatst de genoemde

opmerking in een merkwaardig daglicht. Er is in Nederland een rode lijst van bedreigde vogelsoorten en daarnaast zijn er andere bedreigde diersoorten waarbij elk individu belangrijk kan zijn voor het voortbestaan van de populatie en voor de soort. Elke vogel of elke ringslang die door een kat wordt gepakt is er een te veel. Gezien het feit dat het daarbij vrijwel altijd zal gaan om een vogel/dier die volgens de wet wordt beschermd, is de eigenaar feitelijk in overtreding en strafbaar, omdat deze verantwoordelijk is voor het ongewenste gedrag van zijn huisdier.

De grote aantallen verwilderde katten is het rechtstreeks gevolg van het gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel van eigenaren van katten en een falend beleid van De Dierenbescherming en het falend beleid van de Nederlandse politiek. Katteneigenaren zijn verantwoordelijk voor de overlast die verwilderde katten veroorzaken. Verwilderde katten zijn nakomelingen van katten die als gezelschapsdier zijn gehouden inclusief boerderijkatten.

Het is opmerkelijk dat de wilde vos, als natuurlijk roofdier in Nederland, door veel mensen en zelfs door natuurliefhebbers wordt beschouwd als schadelijk voor andere dieren in de natuur. Het is daarbij bijzonder dat 'tegenstanders' van de vos zelden benadrukken dat verwilderde katten en loslopende katten met een eigenaar echt een groot probleem zijn. In alle weidegebieden zien we loslopende katten als bedreiging voor jonge weidevogels zoals de Kievit, de tureluur, de grutto en veldleeuweriken.

Opmerkelijk is dat eigenaren van katten zich veelal

beroeven op de stelling dat het nu eenmaal de aard van de kat is om te zwerven, te vechten en te doden. Daar valt niets aan te doen. Deze stellingname zegt veel over de katteneigenaar. De katteneigenaar suggereert dat de overlast van de kat niet zijn verantwoordelijkheid is, omdat dit gedrag onvermijdelijk is.

- Het is voor een eigenaar van een hond ondenkbaar dat het dier gewoon wordt losgelaten zonder toezicht en daarbij een groot risico loopt om te worden doodgereden, danwel om een verkeersongeval te veroorzaken. Als het gebeurt is het veelal een ongelukkige situatie waarbij de hond is ontsnapt en kan er wel sprake zijn van een overmachtsituatie, waarbij zowel de hond als de eigenaar

slachtoffer zijn.

- Het is normaal gesproken voor de eigenaar van een hond ondenkbaar dat het dier in een situatie wordt gebracht dat deze de kans krijgt om in een vechtpartij te worden verwickeld met andere honden.
- Het is voor een eigenaar van een hond ondenkbaar dat het huisdier 's nachts buiten zou kunnen blaffen en janken en daardoor burenslapeloze nachten kan bezorgen.
- Het is voor een eigenaar van een hond ondenkbaar om een weekend weg te gaan, eten/drinken voor het huisdier neer te zetten in de bijkouken met een hondenluikje in de deur. Het huisdier moet zich verder maar zien te redden en als er wat gebeurt tijdens het weekend heeft het dier gewoon pech gehad.
- Het is voor de eigenaar van een hond ondenkbaar dat het huisdier bij anderen in de tuin ontlasting achterlaat of hoe dan ook overlast bezorgt op andermans terrein.

- Er worden stringente maatregelen genomen tegen een hond die andere honden aanvalt of andere dieren zoals schapen doodbijt. Het kan daarbij zelfs gaan om het toepassen van euthanasie. Het wordt vanzelfsprekend gevonden dat de hond is aangelijnd en niet los mag lopen in natuurgebieden.
- De eigenaar van een hond die overlast veroorzaakt krijgt vanuit de samenleving duidelijk te verstaan dat deze er verantwoordelijk voor is dat dergelijk wangedrag wordt voorkomen. Het is geen uitzondering dat bijvoorbeeld bijgedrag bij honden in de tweede kamer aan de orde komt.
- Bij honden is hondenbelasting een bekende overheidsmaatregel. Waarom is er geen kattenbelasting?
- Bij honden is het verplicht dat deze een transponder krijgen, zodat het dier altijd geïdentificeerd kan worden en de eigenaar kan worden achterhaald. Het is opmerkelijk dat dit niet is verplicht bij katten waarbij de noodzaak vele malen groter is.

Hoe anders is de situatie van een katteneigenaar waarvan de kat voortdurend overlast

bezorgt bij de burens en levensbedreigend is voor andere huisdieren die voor de eigenaar als dierbaar en waardevol worden gekoesterd.

Een eigenaar met een kraaiende haan of een roepende pauw die 's morgens natuurlijk

gedrag etaleert kan rekenen op maatregelen van de burens, waarbij de politie wordt ingeschakeld om iets aan de overlast te doen.

Eigenaren van papegaaien, ara's en/of kaketoets worden steeds meer geconfronteerd

met problemen, omdat het natuurlijk gedrag en geluid door derden niet wordt

geaccepteerd. Eigenaren van dergelijke vogels moeten zelfs in voorkomende gevallen een milieuvergunning aanvragen om deze dieren te mogen houden.

In bovengenoemde voorbeelden gaat het om dieren die zich op het terrein van de eigenaar bevinden en waarbij de overlast door derden niet wordt getolereerd.

Het is voor een hond zeer onnatuurlijk om aan de riem te moeten lopen en dat moet het dier op jonge leeftijd tegen heug en meug leren en accepteren omdat het natuurlijk gedrag van de loslopende hond niet kan worden geaccepteerd.

De positie van de eigenaar van een kat ten aanzien van de overlast die katten veroorzaken, is een merkwaardige uitzonderingspositie. Zoals gesteld gaat het daarbij vooral om de mentaliteit en het verantwoordelijkheidsgevoel van de eigenaar en van 'de Dierenbescherming' ten opzichte van de kat, ten opzichte van de natuur, ten opzichte van de burens, ten opzichte van andere huisdieren en ten opzichte van de samenleving als geheel.

De vraag is wanneer politieke partijen, die zich er op voorstaan de belangen van dieren en de belangen van de natuur hoog in het vaandel te hebben, hier politieke consequenties aan verbinden.

De vraag is waarom organisaties zoals de Vogelbescherming en andere Natuurbeschermingsorganisaties, die opkomen voor de belangen van wilde vogels en de natuur, niet duidelijk stelling nemen tegen het beleid van de Dierenbescherming en eigenaren van katten wijzen op de eigen verantwoordelijkheid.

Het lijkt vooralsnog niet bepaald populair om katteneigenaren tegen de haren in te strijken en aan te spreken op de eigen verantwoordelijkheid. Dat kost vast kiezers, leden, donateurs en legaten.

Het is opmerkelijk en ongeloofwaardig dat zelfs een organisatie zoals de Nederlandse Vogelbescherming de belangen van de vogels ondergeschikt lijkt te maken aan het belang van de organisatie.

Wet Dieren geeft aan:

Artikel 1.4 Algemene zorgplicht

- 1. Een ieder neemt voldoende zorg in acht voor dieren.*
- 2. De zorg, bedoeld in het eerste lid, houdt in ieder geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor dieren worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevergd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die gevolgen te*

voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

8. Het is houders van dieren verboden aan deze dieren de nodige verzorging te onthouden.

Dat een kat als huisdier wordt doodgereden is dus niet de schuld en de verantwoordelijkheid van een automobilist.

Het is uitsluitend de schuld en de verantwoordelijkheid van de eigenaar van de kat als deze willens en weten wordt losgelaten..

Er zijn dan ook goede argumenten om aan te geven dat de eigenaar van de doodgereden kat een proces verbaal zou moeten krijgen vanwege verwaarlozing en dood door schuld.

Conclusies

- In de Wet Dieren is vastgelegd dat eigenaren van dieren verantwoordelijk zijn voor de gezondheid en het welzijn van het dier en daarmee een zorgplicht hebben.
- De Dierenbescherming hanteert blijkbaar verschillende definities voor het begrip dier.
- De naam 'Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren' is zelfs misleidend omdat de belangen van dieren niet serieus genomen worden.
 - Eigenaren van katten en de Dierenbescherming lijken zich onvoldoende te realiseren dat de kat, voor niet eigenaren van katten, een slechte naam kan hebben door het gedrag van de eigenaar en door het beleid van de Dierenbescherming. Daarmee is de kat de dupe van het gedrag van degene die suggereren op te komen voor de belangen van de kat.
- Ongewenst gedrag van honden wordt normaal gesproken rechtstreeks aan de eigenaar verweten als deze zich aan zijn verantwoordelijkheid onttrekt. Het is verboden om honden in natuurgebieden te laten loslopen en het is verboden dat de hond gaten graaft of poept in de tuin van de burens.

- In alle natuurgebieden zijn loslopende katten te zien, op zoek naar prooi.
- De samenleving heeft niets tegen honden, maar neemt wel stelling tegen ongewenst gedrag van honden. Ondergetekende heeft niets tegen katten, maar neemt stelling tegen het gedrag, de mentaliteit en de houding van katteneigenaren en tegen de houding van de Dierenbescherming waardoor uiteindelijk ook katten gedupeerd zijn.
- In de Wet Dieren is vastgelegd dat eigenaren van dieren verantwoordelijk zijn voor de gezondheid en het welzijn van het dier en daarmee een zorgplicht hebben.
- Al een kat via een kattenluikje of anderszins door de eigenaar wordt losgelaten onttrekt de eigenaar zich aan de zorgplicht. Wordt de kat doodgereden is de eigenaar daarvoor verantwoordelijk en is er sprake van dood door schuld. Er is niets gedaan om het te voorkomen en het overbekende risico wordt niet serieus genomen.
- De Dierenbescherming onttrekt zich aan de verantwoordelijkheid om op te komen voor de belangen van katten zoals is vastgelegd in de Wet Dieren. Eigenaren van katten worden willens en wetens en tegen beter weten in, niet voorgelicht over de verantwoordelijkheid van de katteneigenaar. De reden van dit beleid laat zich raden, maar het is zeer voor de hand liggend dat De Dierenbescherming bang is om leden, donateurs en legaten van katteneigenaren te gaan mislopen.
- Het belang van de Dierenbescherming als organisatie lijkt belangrijker dan het belang van de dieren.
- Het beleid van de Dierenbescherming, ten aanzien van het laten loslopen van katten, demonstreert dat de belangen van de kat, de belangen van andere (beschermd) dieren en de natuur ondergeschikt zijn aan het belang van de organisatie. Dat geldt ook voor de Partij van de Dieren. De PvdD heeft er samen met de Dierenbescherming voor gezorgd dat er in de Tweede Kamer een verbod is gekomen op het afschieten van verwilderde katten in natuurgebieden. De belangen van de beschermde dieren in de natuur zijn verkwanseld door organisaties die pretenderen op te komen voor de belangen van dieren.
- Een eigenaar van een gezelschapsvogel, vogelkwekers, duivenliefhebbers kunnen zeker niet het gevoel hebben dat de Dierenbescherming opkomt voor de belangen en rechten van hun huisdieren. Bij post/sierduiven gaat het ook om gedomesticeerde huisdieren.
- Natuurbeschermingsorganisaties, individuele natuurbeschermers en natuurliefhebbers kunnen zeker niet het gevoel hebben dat de Dierenbescherming een beleid heeft waaruit blijkt dat de rechten en belangen van wilde dieren/vogels serieus worden genomen.
- Ten aanzien van de verkeersveiligheid is het merkwaardig dat het los laten lopen van katten wordt getolereerd.
- Ten aanzien van de volksgezondheid is het merkwaardig dat er geen maatregelen worden genomen om de verspreiding van zoonosis via loslopende katten in te perken.
- Het is opmerkelijk dat de wettelijke verplichtingen niet worden nagekomen.
- De Dierenbescherming onttrekt zich aan de verantwoordelijkheid om op te komen voor de belangen van vogels, voor de belangen van de samenleving en voor de belangen van natuur en milieu door het achterwege laten van goede voorlichting aan eigenaren van katten.

- De Dierenbescherming onttrekt zich aan de verantwoordelijkheid ten aanzien van de samenleving door het bagatelliseren van de gevolgen voor de kat en het bagatelliseren van de overlast die katten veroorzaken, waarbij andere dieren en de samenleving als geheel het slachtoffer zijn.

Stellingen

- > Elke loslopende kat is er een te veel. Bij het los laten lopen van katten zijn eigenaren in overtreding.
- > Katteneigenaren kunnen en zijn verplicht om voorzieningen te maken, zodat de kat op het eigen terrein blijft middels een katvriendelijke ren/kooi.
- > Het is in het belang van de kat dat wordt voorkomen dat de kat wordt doodgereden of in een gevecht met een andere kat of hond terecht komt.
- > Wereldwijd is bekend dat verwilderde katten een bedreiging zijn voor de natuurlijke fauna en zelfs reden zijn voor het uitsterven van wilde dieren/vogels in de natuur.
- > Het kattenluikje zou verboden moeten worden, tenzij het toegang geeft tot een afgesloten kattenren.
- > Het is voor de hand liggend dat katteneigenaren worden verplicht om er voor te zorgen dat de kat een transponder krijgt voor een betrouwbare identificatie, zodat in geval van vermissing of schade/overlast de katteneigenaar getraceerd kan worden.
- > Het voorkomen dat katten los lopen is:
 - in het belang van de volksgezondheid.
 - in het belang van mensen met een eigen tuin.
 - in het belang van eigenaren van vogels.
 - in het belang van de natuur en beschermde vogel/diersoorten.
 - in het belang van de kat als gezelschapsdier.
- > Het ligt voor de hand dat op landelijk, provinciaal en gemeenteniveau beleid wordt ontwikkeld, waarbij het taboe van de loslopende kat wordt doorbroken en waarbij de wet wordt gehandhaafd waarbij het onderscheid wordt gemaakt tussen de hond en de kat.

Zie websites waar de problematiek aan de orde komt.:

- <http://www.bionieuws.nl/artikel.php?id=3543>
- [http://www.gelderlander\(...\)de-kat-de-bel-aanbinden.ece](http://www.gelderlander(...)de-kat-de-bel-aanbinden.ece)
- Observations of Coyote-Cat Interactions
- <http://www.abcbirds.org/abcprograms/policy/cats/>
- http://www.humanesociety.org/animals/cats/tips/bringing_outside_cat_indoors.html
- <http://www.njaudubon.org/conservation/catsindoors/>

- *Het is niet toegestaan om bovenstaande tekst en/of foto's over te nemen, te kopiëren of te publiceren zonder schriftelijke toestemming van Drs. Jan Hooimeijer!*

- www.adviespraktijkvoorvogels.nl

- info@vogeladvies.nl

© Drs. J.Hooimeijer DVM CPBC Meppel 2008

Q

Voorbeelden van buitenhuisvesting voor katten.

Zo kan het dus ook als je niet wil dat de kat wordt doodgereden of beschermde vogels/dieren dood maakt.